

СЛУЦКІЯ ТКАЧЫХІ

Слова *М. Багдановіча*

Музыка *М. Мацісона*

Moderato

1. Ад род_ных ніў, ад род_най хаты у пан_скі
двор дзе_ля кра_сы я_ны, бяз_доль_ ны_я, у_
зя_ ты ткаць за_ла_ты_ я па_я_сы. 2. I ця_гам
ны. 3. А за сия_ной смя_еци па по_ле, зі_я_е
не_ ба з-за ак_на, - і дум_кі мкнуц_ца мі_ ма_
-во_ лі ту_ ды, дзе рас_ цві_ ла вяс_на.

1. Ад родных ніў, ад роднай хаты
У панскі двор дзеля красы
Яны, бяздольныя, узяты
Ткаць залатыя паясы.

2. І цягам доўгія часіны,
Дзяўочыя забыўшы сны,
Свае шырокія тканіны
На лад персідскі ткуць яны.
3. А за сцяной смяецца поле,
Зіе неба з-за акна, —
І думкі мкнуцца мімаволі
Туды, дзе расцвіла вясна.
4. Дзе блішча збожжа ў яснай далі,
Сінеюць міла васількі,
Халодным срэбрам ззяюць хвалі
Між гор ліучайся ракі.
5. Цямнее край зубчаты бору...
І тчэ, забыўшыся, рука
Заміж персідскага узору
Цвяток радзімы васілька.
6. Ад родных ніў, ад роднай хаты
У панскі двор дзеля красы
Яны, бяздольныя, узяты
Ткаць залатыя паясы.